

Bemærkninger, det ærede Medlem fremsatte, gjaldt Enkeltheder, som vistnok rimeligst vil finde deres Behandling i et Udvalg.

Det ærede IIte kongevalgte Medlem (Bojsen) gjorde ogsaa nogle Bemærkninger. Jeg maa maaske sige overfor dette ærede Medlem, at jeg kan kun være meget tilfreds med den meget kraftige Tilslutning til Lovforslaget, som han ydede, idet det ærede Medlem kun kunde tænke sig, at Ændringer kunde være skadelige. Jeg kan sige, at dette er saa meget mere glædeligt, som det jo ikke meget stemmer med den Maade, hvorpaa Ordføreren for det samme Parti, som det ærede Medlem tilhører, modtog Lovforslaget nede i Folketinget; men det stemmer ganske vist bedre med den Enighed, som er opnaaet gennem Forhandlingerne i Folketinget. Det ærede Medlem gjorde dog en Bemærkning, hvor han i hvert Fald tænkte sig Muligheden af at gaa til en Ændring, det var med Hensyn til 3 Aars Bestemmelsen i § 71 og Bestemmelsen om 5 Aars Perioden for Revisionen af Pensionsreglerne. Jeg tror ikke, at man kan sige, at de to Ting staar i nogen Modsetning til hinanden, idet Revisionsbestemmelsen i § 71 ikke gælder Loven som Helhed, men kun det ganske særlige Punkt om Fordelingen af Udbyttet af Farvandslodningerne. Det ærede Medlem gjorde dernæst den Betragtning gældende, at der kunde være Grund til at overveje, hvorvidt Lodsvæsenet vedblivende burde henhøre under Marineministeriet, eller burde overgaa til Ministeriet for Handel, Søfart, Industri og Haandværk. Der har paa dette Punkt Tiderne igennem været modsatte Anskuelse. Jeg kan vel sige dette, at under Forhold af samme Karakter som dem, vi i Øjeblikket lever under, vil det utvivlsomt være meget upraktisk at have Lodsvæsenet under et andet Ministerium end Marineministeriet, og den Begrundelse, som det ærede Medlem gav for at flytte det over til Handelsministeriet, kan maaske ogsaa noget omtvistes. Handelsministeriet vil jo i væsentlig Grad have den Opgave at varetage Skibsfartens Interesser i Forhold til Lodsvæsenet, hvorimod der heroverfor er dels Lodsernes Interesse og dels en almindelig Sikkerhedsinteresse at varetage, og om det nu er bedst, at Varetagelsen af disse ikke altid helt sammenfaldende Interesser findes i eet Ministerium eller deles mellem to Ministerier, kan alle Dage være noget omtvisteligt. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at det er en Forudsætning for hele den Ordning, som findes nu, hvor Sagen henhører under Marineministeriet, at man i alle Spørgsmaal, som har Betydning for Handel

og Skibsfart, forhandler med Handelsministeriet og drøfter Sagerne gennem med dette, før Beslutning træffes. Det ærede Medlem sagde, at det havde ogsaa Interesse, at man kunde gøre Udgifterne til Militærvæsenet op, uanset at der findes saadanne civile Institutioner paa Marineministeriets Omraade. Ja, det er der allerede nu ikke nogen særlig Vanskelighed ved, idet de to Omraader indenfor Marineministeriet er meget tydeligt skilte fra hinanden paa Budgettet. Marineministeriet har ikke blot Lodsvæsenet, men ogsaa Redningsvæsenet og Fyrsvæsenet under sig, det har i det hele taget en ret betydelig Administration af civil Karakter, men de Udgifter, dette foranlediger, holdes udenfor de almindelige Udgifter af militær Art. Spørgsmaalet ligger jo imidlertid ikke for til Afgørelse ved Loven her, og det har sikkert heller ikke været det ærede Medlems Hensigt at rejse dette Spørgsmaal, thi Afgørelsen af, hvilke Sager der hører under det ene eller det andet Ministerium, bliver i det hele taget ikke afgjort ved Lov, men ved kongelig Resolution.

Det ærede Medlem gjorde endelig nogle Bemærkninger om, at Udgiften her var naturlig overfor Skibsfarten paa et Tidspunkt, da man lægger en høj Skat eller paa-tænker at lægge en høj Skat af særlig Karakter paa Skibsfarten. Jeg skal naturligvis ikke komme ind paa dette Spørgsmaal, men blot sige, at hvis Indenrigsministeren havde været til Stede, vilde han vistnok have været tilbøjelig til at tage Afstand fra Udtrykket „en høj Skat paa Skibsfarten“, idet det af ham fremsatte Lovforslag ikke tilsigter en Beskatning i den Forstand, hvori man sædvanlig bruger dette Ord, men en Begrænsning, en Regulering af de ganske overordentlig høje Fragter, som for Tiden findes.

Sonne: Det glæder mig at erfare, at den højtærede Minister ikke anser Sundlodseriernes enkeltvise Tilslutning til den fælles Pensionskasse for udelukket. Der er altsaa Mulighed for, at Helsingør og Dragør Lodserier allerede, naar Fælleskassen bliver startet, vil slutte sig til den. Den højtærede Minister bemærkede, at naar den af mig paa pegede Sætning i § 26 var bortfaldet, Sætningen om, at Lodsene under de anførte Omstændigheder for at være ansvarsfri skulde have gjort sit bedste, var det blandt andet, fordi man ansaa det for selvfølgelig, saa at Sætningen altsaa var overflødig. Jeg maa dog dertil bemærke, at er det selvfølgelig i Dag, var det det ogsaa den Gang, man konciperede Loven af 1879, men